

Áfra János

AKIT FÉLRE

Két öntelt mozdulat között
szikét rántok, majd testbe veszek,
mint implant, ha beköltözött
oda, ahol a tüdők égne,

míg kint az idő szivárog.
Sikoltozás nem menti meg
basszustól rengő világod.
Fejekben globális meleg,

szennyves forrás, fürdés abban.
A pszichózis, a remegés
egymást öleli, s kél arcban,
szájszélen fura fecsegés.

Én továbbítom a panaszt,
csak épp mindnyájunkat szánva,
de holtak baja nem aggaszt,
bennem hologram egy árva.

Leszek kép, kimúlt alkalom,
tudattalant leplező vágy,
lúgozva töltött tartalom,
keresetlenül talált tárgy.

Hogy mi, meddig, nem az én gondom,
marad-e szó vagy bármi más,
mit számít, ha mind gépbe oltom,
s ízekre bont a halmozás.